

ZARZĄDZENIE Nr 81 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1972 r.

w sprawie rozwoju i finansowania zaplecza produkcyjno-usługowego i socjalno-administracyjnego budownictwa.

W celu stworzenia warunków dla bardziej racjonalnego gospodarowania zapleczem produkcyjno-usługowym i socjalno-administracyjnym budownictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zaplecze produkcyjno-usługowe i socjalno-administracyjne budownictwa, zwane dalej „zapleczem”, stanowią obiekty i urzędnia związane z zagospodarowaniem terenu budowy oraz z rozwojem zdolności produkcyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, zarówno o charakterze stałym, jak i tymczasowym (ruchomym i nieruchomym), niezależnie od miejsca położenia tych obiektów i urzędzeń.

2. Do tymczasowych zalicza się obiekty i urzędnia związane z zagospodarowaniem i uzbrojeniem placu budowy, przewidziane do wykorzystania tylko w okresie realizacji określonego przedsięwzięcia lub zadania inwestycyjnego, bez względu na okres realizacji inwestycji. Za obiekty tymczasowe potrzebne dla danego placu budowy mogą być uznane również obiekty leżące poza terenem budowy, a przewidziane do likwidacji lub przeznaczenia na inne cele najpóźniej w ciągu 12 miesięcy po zakończeniu danej inwestycji.

3. Pozostałe obiekty i urzędnia związane z rozwojem zdolności produkcyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych są obiektami stałymi.

§ 2. 1. Dyrektorzy zjednoczeń wiodących w ramach regionalnej koordynacji międzybranżowej są obowiązani opracować programy rozwoju zaplecza w regionie i prowadzić ich aktualizację.

2. Programy rozwoju zaplecza regionalnego, zatwierdzone uchwałą kolegium zjednoczenia wiodącego, stanowią dla jednostek objętych regionalną koordynacją branżową podstawę do prowadzenia działalności inwestycyjnej oraz gospodarzki funduszem rozwoju zaplecza.

§ 3. 1. Obiekty i urzędnia zaplecza są finansowane ze środków inwestycyjnych oraz z funduszu rozwoju zaplecza przedsiębiorstw budowlano-montażowych i ich zjednoczeń, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Obiekty i urzędnia zaplecza oraz nakłady wymienione w załączniku do zarządzenia są finansowane przez in-

westora w ramach środków przewidzianych w zestawieniu kosztów zadania inwestycyjnego.

3. Organ zatwierdzający założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, na podstawie analizy i uzgodnień z wykonawcą, zapewni w zbiorczych zestawieniach kosztów dodatkowe nakłady na ponadnormatywne koszty zaplecza.

§ 4. 1. Fundusz rozwoju zaplecza jest tworzony z narzutów w wysokości do 2% wartości produkcji budowlano-montażowej w skali resortu i obciąża koszty własne produkcji budowlano-montażowej przedsiębiorstw.

2. Ministrowie nadzorujący zjednoczenia przedsiębiorstw budowlano-montażowych zróżnicują stawki narzutów na fundusz rozwoju zaplecza dla poszczególnych zjednoczeń, a dyrektorzy zjednoczeń dla zgrupowanych w nich przedsiębiorstw. Zróżnicowanie to nie może spowodować przekroczenia w planie wysokości narzutów w skali resortu czy zjednoczenia, obliczonych według średniej stawki narzutów, o której mowa w ust. 1.

3. Ustalona przez zjednoczenie stawka narzutów ma dla przedsiębiorstwa charakter normatywny i stanowi podstawę obliczania comiesięcznej kwoty narzutu od wartości wykonanej produkcji budowlano-montażowej, która obciąża koszty tej produkcji.

4. Obliczony przez przedsiębiorstwo narzut powiększa się o kwotę dodatkowych środków uzyskanych zgodnie z § 3 ust. 3 i obciąża się nimi łącznie koszty własne produkcji budowlano-montażowej przedsiębiorstwa.

5. Fundusz rozwoju zaplecza jest przeznaczony na finansowanie:

- 1) kosztów zużycia zaplecza tymczasowego (ruchomego i nieruchomego), zaliczanego do środków obrotowych, w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych,
- 2) budowy zaplecza stałego o charakterze regionalnym, zaliczanego do środków trwałych, przez zjednoczenia przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

6. Dyrektorzy zjednoczeń dokonają podziału ustalonych dla przedsiębiorstw stawek narzutu, o których mowa w ust. 3, na:

- 1) odpis funduszu rozwoju zaplecza pozostający do dyspozycji przedsiębiorstwa,
- 2) scentralizowany fundusz rozwoju zaplecza tworzony w zjednoczeniu,

stosownie do zakresu rozwoju zaplecza realizowanego przez te jednostki.

7. Środki na scentralizowany fundusz rozwoju zaplecza, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, zwiększa się dodatkowo o środki uzyskane zgodnie z § 3 ust. 3.

§ 5. 1. Na fundusz rozwoju zaplecza w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych przeznaczają się:

- 1) odpisy w wysokości pozostawionej do dyspozycji przedsiębiorstw zgodnie z § 4 ust. 6 pkt 1,
- 2) wpływy z tytułu najmu, dzierżawy, likwidacji lub sprzedaży obiektów i urządzeń zaplecza tymczasowego.

2. Ze środków funduszu rozwoju zaplecza w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych są pokrywane:

- 1) koszty eksploatacji zaplecza tymczasowego, tj.:
  - a) zużycie obiektów i urządzeń,
  - b) koszty remontów i konserwacji obiektów i urządzeń,
  - c) czynsze za najem obcych obiektów i urządzeń,
- 2) koszty likwidacji lub sprzedaży obiektów i urządzeń zaplecza tymczasowego.

3. Umorzenie obiektów i urządzeń zaplecza jest dokonywane według następujących zasad:

- 1) zaplecze tymczasowe — według zasad dotyczących przedmiotów nietrwałych,
- 2) zaplecze stałe — według zasad dotyczących środków trwałych.

4. Jeżeli fundusz rozwoju zaplecza naliczony w skali roku nie pokryje kosztów eksploatacji zaplecza, o których mowa w ust. 2, różnica obciąża koszty własne produkcji budowlano-montażowej przedsiębiorstwa.

5. Jeżeli na koniec roku sprawozdawczego przedsiębiorstwo nie wykorzysta posiadanego funduszu rozwoju zaplecza, może 50% pozostałej kwoty funduszu przeznaczyć na pomniejszenie kosztów własnych produkcji budowlano-montażowej.

§ 6. 1. Ze środków, o których mowa w § 4 ust. 7, przekazanych przez przedsiębiorstwa, tworzy się w zjednoczeniach scentralizowany fundusz rozwoju zaplecza.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, jest przeznaczony na finansowanie budowy stałych obiektów zaplecza regionalnego, służących wszystkim uczestnikom regionalnej koordynacji międzybranżowej, jak również wspólnych obiektów dla zjednoczeń, których przedsiębiorstwa pełnią funkcję generalnego wykonawcy. Zasady korzystania z tego zaplecza zatwierdza kolegium zjednoczenia wiodącego przy uwzględnieniu równych praw i obowiązków wszystkich uczestników porozumienia.

3. Inwestycje realizowane ze scentralizowanego funduszu rozwoju zaplecza nie obciążają limitów inwestycyjnych i stosuje się do nich przepisy dotyczące inwestycji przedsiębiorstw.

4. Środki scentralizowanego funduszu rozwoju zaplecza zwiększają fundusz inwestycyjny tej jednostki, która będzie inwestorem budowy stałego zaplecza regionalnego.

5. W razie przejściowego braku środków finansowych na realizację zaplecza regionalnego, zjednoczenie może zaciągnąć kredyt antycypacyjny do wysokości nie przekraczającej planowanych rocznych wpływów na scentralizowany fundusz rozwoju zaplecza.

§ 7. Traci moc zarządzenie nr 30 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 1971 r. w sprawie finansowania nakładów na zaplecze produkcyjno-usługowe i administracyjno-socjalne budów (Monitor Polski Nr 19, poz. 129).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Załącznik do zarządzenia nr 81 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1972 r. (poz. 270).

WYKAZ OBIEKTÓW I URZĄDZEŃ ORAZ NAKŁADÓW NIEZBĘDNYCH DLA WYKONAWCY, KTÓRYCH KOSZT OBCIĄŻA INWESTORA

1. Drogi dojazdowe do punktów oznaczonych w danych dotyczących organizacji inwestycji, stanowiących część składową założeń techniczno-ekonomicznych.

2. Bocznice kolejowe do punktów wymienionych w pkt 1.

3. Urządzenia doprowadzające wodę wraz z ujęciem lub studnią, pompownią, zbiornikiem itp. do punktów wymienionych w pkt 1.

4. Linie zasilające elektroenergetyczne ze stacją transformatorową oraz linie telefoniczne do punktów wymienionych w pkt 1.

5. Specjalne urządzenia ochronne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa robót prowadzonych w czynnych obiektach.

6. Ogrodzenia, drogi i linie rozprawdzające wodociągowe i energetyczne, na terenie budowy, w miejscu później realizowanych ogrodzeń, dróg i linii stałych.

7. Mosty na placu budowy o długości ponad 5 m lub nośności ponad 3 t.

8. Kolejki linowe i kolejki wąskotorowe w budownictwie wodnym.

9. Utwardzone nawierzchnie pod dźwigi kołowe, jeżeli nie przewiduje się wykorzystania w tym celu później budowanych dróg stałych.

10. Zbiorniki na smołę lub asfalt przy budowie nawierzchni bitumicznych powyżej 6 tys m².

11. Ambulatoria specjalne związane z prowadzeniem robót kesonowych.

12. Składowiska lub magazyny maszyn i urządzeń nie zaliczanych do wartości produkcji budowlano-montażowej.

13. Nakłady na:

a) konserwację obiektów i urządzeń wymienionych w punktach 1—13 oraz dróg w czynnych zakładach lub rozbudowywanych osiedlach.

b) przystosowanie do potrzeb budowy publicznych dróg dojazdowych lub objazdowych łącznie z mostami i przepustami.